

Izvješće medijskih objava

30.05.2014

Muzeji Hrvatskog zagorja

Lista objava

Muzeji Hrvatskog zagorja

29.5.2014	Vijenac	Stranica/Termin: 7	Hrvatska
Naslov:	Izme u jest i treba		
Sadržaj:	KULTURA U GOSPODARSTVU OKRUGLI STOL HDZa, KRAPINA, 12. SVIBNJA		
Autor:	Andrija Tunji		
Rubrika, Emisija:	Društvo	Žanr: izvješće	Naklada: 7.000,00
Klju ne rije i:	MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, NEANDERTALCI, MUZEJ KRAPINSKIH		
29.5.2014	Vijenac	Stranica/Termin: 31	Hrvatska
Naslov:	Klanjec		
Sadržaj:	Uz ovogodišnje Dane grada Klanjca, a na prijedlog klanje koga gradonačelnika Zlatka Brleka, u Salonu Galerije Augustin i 9. svibnja predstavljena je izložba Spomen na spomenik autora Davorina Vujačića, kustosa Galerije Antuna Augustin i a. Izložba na kojoj je tekstom,		
Autor:	G.		
Rubrika, Emisija:	Film	Žanr: izvješće	Naklada: 7.000,00
Klju ne rije i:	GALERIJA ANTUNA AUGUSTIN I A, MUZEJ SELJA KIH BUNA		

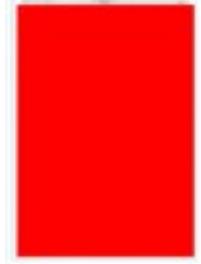
29.5.2014 Vjenac

Stranica/Termi 7

Naslov: Izme u jest i treba
 Autor: Andrija Tunji
 Rubrika/Emisija: Društvo
 Površina/Trajanje: 1.518,69
 Klju ne rije i: MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, NEANDERTALCI, MUZEJ KRAPINSKIH

Žanr: izvješće

Naklada: 7.000,00

KULTURA U GOSPODARSTVU, OKRUGLI STOL HDZ-a, KRAPINA, 12. SVIBNJA

Između jest i treba

Sadašnja se hrvatska kultura na sve načine nastoji udaljiti od baštine i tradicije kako bi postala sluškinja tobožnje moderne kulture, čija multi-kulti koncepcija uglavnom nije ništa do loša kopija isluženih i odbaćenih modela globalističkih, imperijalnih nacionalnih kultura. Zato je seriozan govor o budućnosti hrvatske kulture vrijedan pozornosti

je Hrvatsku strahovito unazadio, što se odrazilo i na kulturu. I on misli da kultura nije trošak, već investicija u bogatstvo države i naroda. Zato je nužno spojiti inovativnost, menadžment kulturu, što će pridonijeti osmišljenoj sveukupnoj nacionalnoj strategiji i očuvanju nacionalnog identiteta.

Iako misli da kultura može i mora biti pokretač ekonomskog razvoja, upozorio je kako je to teško ostvariti s obrazovanjem kakvo imamo, koje veoma malo stipeindira nadarene i olako se održi obrazovanih, koji stoga odlaze iz Hrvatske. Izlaganje je zaključio: „Povezivanje kulture i gospodarstva da, ali ne zaboravimo na finansijske mogućnosti, koje nisu velike.“

■ Ozbiljno o budućnosti kulture

Ako se ponovo analiziraju izlaganja, vrlo lako ćemo zaključiti da se projekt buduće HDZ-ove kulturne politike nalazi u prostoru između stanja *Jest* i projekcije *Treba*. Jaz predrasuda, navika i sumnji bit će teško premostiti. Pogotovo ako se dubinski ne sagledaju i „neutraliziraju“ projekcije koje je programski „osmisili“ i u nasjede ostavila *Strategija kulturnog razvijanja - Hrvatsku u 21. stoljeću*, iz 2001.

Ta je Strategija hrvatsku kulturu „prilagodila“ stoljetnom antihrvatskom političkom interesu, nastavila je destruirati nacionalno, autor je ukinuti *kroatocentrizam*, odnosno *(etno)nacionalizam*. Prihvatala je i provela „europski“ naputak koji je tražio da hrvatska kultura bude osmisljena „od ruba prema sredistu“, dakle alternativa kao *mainstream*, te da se nacionalno pretvori u međunarodno, u tzv. kulturni identitet.

Priklonila se kulturi političkih kompromisa, ideologizaciji i *multipulturalizmu*, kao trajno i neprolazno vrijednosti jer se, kako je u Strategiji zapisano, hrvatski nacionalni identitet zbog okružja formirao bez „samopouzdanja ... u iluziji veličine...“ s negativnim emocionalnim reakcijama (jalom) spram uspiješnih pojedinaca u vlastitim redovima... uključujući i rasistički nacionalizam“. Smetnula je s umer da je „univerzalno lokalno bez zidova“, da nema kultura koja je kvalitetna i priznata, a da nije otvorena prema van i zatvorena u sebe, u svu svijet - svoju naciju! Ili kako bi to rekao Andre Malraux: „Svaki se čovjek zasniva na jednoj, i to svojoj kulturi. Ali ne samo na njoj.“

To je ujedno i smisao Strategije zapisana da bi Hrvatska „zbog dodirnih elemenata kulture (baština, jezik, neke društvene vrijednosti“) kulturno napredovala ako bi uz integraciju u euroatlantske saveze raslo i „povjerenje sa susjednim zemljama (prvenstveno s demokratski preobraženom SRJ, tj. Srbijom“. Zašto ne i s BiH, Crnom Gorom i Slovenijom, nije rečeno. Iz svega je više nego očigledno da je pisana iz sluganske pozicije i kao pokušni kunić „stručnjaka Vijeća Europe, koji su još 1999. napisali da „Hrvatska ima dobre policy thinkers, stručnjake koji znaju analizirati kulturnu politiku i formulirati njen smisao i ciljeve, ali da nema policy doers, tj. stručnjake koji znaju što treba učiniti da bi se ciljevi te politike ostvarili (Landry, 1999).“

Jesi li sudionici okruglog stola ti stručnjaci „koji znaju što treba učiniti da bi se ciljevi te politike ostvarili“ saznat čemu kada dođu na vlast, ako je naravno dobitu. No i bez vladanja njihovo savjetovanje vrijedno je pozornosti jer su seriozno progovorili o sadašnjosti i eventualnoj budućnosti hrvatske kulture.

Eventualnoj ponajprije zato što se unutar sadašnjega stanja hrvatske kulture jasno vidi da se kultura na sve načine nastoji udaljiti od baštine i tradicije kako bi postala sluškinja tobožnje moderne kulture, čija multi-kulti koncepcija uglavnom nije ništa do loša kopija, surrogat, isluženih i odbaćenih modela globalističko-moćnih i imperijalnih nacionalnih kultura. Kojima male kulture, kakva je i hrvatska, služe kao prostor na kojem se eksperimentira s novim „kulturnim“ modelima koji bi, među ostalim „novinama“, tržišne i konzumerističke kriterije nametnuli kao kulturne.

Konačno i te su zamke razlozi borbe za posebnost hrvatske kulture. To je smisao borbe za život.

Andrija Tunjić

UKrapini, točnije u kleti Kozjak na obroncima tamošnjih gorica, 12. svibnja održano je savjetovanje i okrugli stol HDZ-ova Odbora za kulturu pod nazivom *Kultura u gospodarstvu: od krapinskih neandertalaca do europske budućnosti*. Kao uvod u temu, sudionici skupa i učvanići posjetili su Muzej krapinskih neandertalaca i Svetište Majke Božje Jeruzalemske na Trškom vrhu.

Skup se bavio povezanošću kulture i gospodarstva, čega je reprezentant, kako je u programu savjetovanja pisalo i kako ga je predstavio njegov osnivač paleontolog Jakov Radović, „u ovom dijelu Europe jedinstven, Muzej krapinskih neandertalaca“, čiji sadržaj malo razvoj čovjeka i njegove kulture „od paleolita do baroka“, dake i gastronomije i enologije“, što je poželjna veza današnje Hrvatske i Europe.

Uz Anju Šovagović Despot, predsjednicu Odbora za kulturu, po mnogima buduću ministricu hrvatske kulture, te predsjedniku HDZ-a, Tomislava Karamarku, na skupu su sudjelovali predsjednici ili potpredsjednici brojnih HDZ-ovih odbora: spomenuti Radović, Gari Cappelli, Nike Sudarević, Jure Zovko, Marko Kolaković te Ivana Maletić, zastupnica HDZ-a u EU parlamentu i Đuro Njavor...

Premda će zlurade hrvatske kulturničke moderniste i spominjanje imena *neandertalac* asociратi naognjistarstvo i ognjište – kojim se krapinski *neandertalci* koristio – te na njihovim avangardnim facama izazvati nadmoćni podsmjeh pomorskih misli uvjereno da je svaki takav pokusjao još jedan u nizu promašaja pratične kulture, odmah valja reći da je okrugli stol ponudio zanimljiva razmišljanja o temeljnim problemima hrvatske kulture, na koja još nemamo odgovore.

Bio je, kako je u uvodnom izlaganju rekla Anja Šovagović Despot, prvi u nizu slinskih skupova koji će javnosti predstaviti HDZ-ove programske smjernice kulture Hrvatske, „zemlje vrlo slojevitog kulturnog supstrata“, za čije je očuvanje bitno prezentiranje „glavnih značajki baštine koja je nužni temelj suvisle kulturne politike“ i „samoosvijestljuvštigosti identiteta“, koji je „poluga za kreativni duhovni, kulturni i gospodarski razvoj zemlje i njezinu puno uvažavanju u zajednici europskih naroda.“

Ali je i upozorila da je „kult uvijek nužnoga rasta i razvoja profita svej kulturu na marginu društvenoga djelovanja“ te da se u nas kultura „počesto promatra kao opterećenje za praktični život ljudi i zajednice“, zbog čega životni praktičari i avangardisti kulturu žele „potpuno monetizirati“, i jer je „tek relikt prošlosti, otrcanog nacionalnoga zanesenja ili posve individualiziranjem osobenštva“. Zato „umjesto kulta materijalnoga“, misli ona, kultura treba „osmisljavati kult duhovnoga i izgradnjnu novoga kulta kulture“, koji je osin doživljaj vlastite kulture i tradicije „doživljaj i dojam drugoga i drugakog, svijeta oko nas i izvan nas te impresija i eksprezija neuobičajenog i izvanrednoga“.

Kako je Hrvatska „po mnogim odrednicima svoje baštine zemlja ljepote“ i u „novoj Evropi

O kulturi kao partneru hrvatskoga gospodarstva raspravljalo se u Krapini

mora se postaviti kao riznica i pozornica kulturne“, mora biti „rezervat i rezervoar, okupljalište te izvoriste novih promišljanja svijeta oko nas“. S obzirom na sve, na kraju se zapitala: „Možemo li dopustiti da se samo jedan mali, najmanje mogući postotak, naših proračuna izdvaja za kulturu – nimalo ne kultivira?“ Stovise, otupljuje mi „kritičku svijest“, tvrdi Zovko.

Malog proračuna naše kulture vjerojatno su svjesni svi kulturnaci. Čak i oni koji su kladina, kao svjedočnici HDZ-ov ministar kulture Božo Bikićupić i njegovi pobočnici, uzimali hrvatsku kulturu i davalj tajkozvanu regionalnu – ne regionalnu na prostoru Hrvatske nego na prostorima nekadašnje Jugoslavije – pa su tako hrvatskim novicima financirani bošnjački i srpski filmovi te knjige i antologije koje su hrvatsku kulturu i često osporavale.

Tako neću biti ubuduće, „HDZ kulturu neće stavljati u inferiornu poziciju, jer ćemo bez nestati kao narod i kao identitet, koji sadašnja vlast nema jer je rođena bez njega“, rekao je Tomislav Karamarko, predsjednik HDZ-a. Naglasio je kako „pod plasti modernitet i avantgarde“ HDZ neće „zatriti baštinenju kulturu i time pomogati totalitarističku kontrolu kulture“, što čini sadašnjost vlasti.

Izlaganje je zaključio tvrdnjom da su kultura i gospodarstvo bile odrednice hrvatskoga djelovanja, da je gospodarstvo kruh života te da kreativni ljudi, kakvih je najviše u kulturi, mogu oživiti Hrvatsku.

■ Najveća recesija od neolitika

Dubinsku analizu današnje hrvatske kulture ponudio je filozof Jure Zovko. Izlaganje je poče tvrdnjom da „živimo u doba najveće recesije duha od neolitika“, gdje „kulturne sive oštate na marginama društva“, dok su u središtu zanimanja „ispravni, bezimljivi političari i njihovi skandalni, neducirani tajkuni i njihove afere, kao i brojne osobe s estradne scene koje se ne mogu povoljni visokim koeficijentom inteligencije“.

Problemi, među oni, i što je „čelnina hrvatskih političara još i danas važniji spomen na partizanske ofensive i petokratku nego na osobne koje su dane svoje živote u borbi za demokraciju“. Zato se „nproučavanje i kreiranje vlastite kulture i kulturnoga identiteta u Hrvatskoj poslije 2000. godine ponovno krenulo s politiziranjem kulture i promicanjem svijesti o vlastitoj krivnji i zločinu tijekom Domovinskoga rata, zbg čega se kulturna politika vratila forsaniranju bratstva i jedinstva, što je imalo za svrhu izazvati i osjećaj drustvene katarze.“

„Nitko razborit“, rekao je Zovko, „nismo potrebu za katarzom svake nacije koja je u svojoj povijesti počinila zločine“, ali za uspjeh katarze, misli on, potrebno je „rehabilitacija tradicije i autoriteta“ na hrvatskoj društveno-političkoj i kulturnoj pozornici, na kojoj „čorje“ cartuje postkomunistička vlast prema tradiciji i konservativizmu“. Gdje je „sloboda osobe, kao temeljna ljudska vrijednost zapadnjačke civilizacije i supstancialna odrednica moderne demokracije – na temelju koje smo, kako Hegel reče, slobodni kao građani – još *terra incognita*.“

Kao problem vidi i „postsovjetsku polubrazovanost koja postupno prelazi u neobrazo-

vanost, čemu je dobrano pridonijela i HDZ-ova nepromišljena bolonjska reforma visokog školstva“, kao i robovanje čovjeka tehnološkom natpretku koji pridonosi „ugodnjem i lagodnjem življenu, ali čovjeka – kao biće koje stvara kulturu – nimalo ne kultivira“. Stovise, otupljuje mi „kritičku svijest“, tvrdi Zovko.

Rješenje vidi u vođenju „prudentne politike kulture“, koja se mora osloboditi „balasta boljevičkoga realnog socijalizma i komunističke indoctrinacije“, zahvaljujući kojoj su u „akademski i kulturnom životu nastavili vedriti i oblačiti moćnici i privilegirane osobe iz totalitističkoga razdoblja“.

Zato je potrebno uvažavanje klasičnih moralnih vrijednosti koje smo „naslijedili iz starogrčke kulture kao što su primjerice: kompetentnost, mudrost, razboritost, odučlost i pravednost“. A prije svega „potrebno je definirati ono što bi značilo mainstream hrvatske kulture“.

Izlaganje je završio konstatnjom da „konstruktivna kritika tradicionalnih formi otvara nove mogućnosti oblikovanju kulture“ bez totalitarnih indoctrinacija koju su „sprezi s diktaturom kića i trivijalizacije, koji su zavladali hrvatskim medijim prostorom“.

Posljed izlaganja Anje Šovagović Despot, koja je govorila što bi hrvatska kultura trebala biti, Karamarkova obećanja da ubuduće HDZ kulturu neće stavljati u inferiornu poziciju i nakon Zovkove dubinske analize što hrvatska kultura jest, ostali sudionici nudili su praktična rješenja.

O važnosti kulture iz perspektive Unije – u kojoj od 4,5 posto stanovništva radi u kulturi, što je više od 8,7 milijuna ljudi – govorila je Ivana Maletić, bivša-sadašnja europarlamentarka. Naglasila je da Unija u kulturi vidi šansu pozicioniranja gospodarstva u odnosu na SAD i Japan te da zato nudi širok spektar projekata u kulturi i novac iz evropskih fondova za kulturu i razvoj gospodarstva.

O mogućnostima kulture u turizmu tijekom cijelog doba govorio je Gari Cappelli, predsjednik Odbora za turizam i gradonačelnik Malog Lošinja, koji na kulturu troši 11,5 posto gradskog proračuna, koja iznosi 125 milijuna kuna. U njegovoj projekciji kultura u turizmu ne smije se svesti na prodaju ulaznica za muzeje i na olako prepuštanje „naših“ turista kulturnom turizmu susjedne Italije, primjerice Venecije, koju ham posjećuju „naši“ turisti iz Poreča, a ne posjećuju bližu pulsku Arenu.

Marko Kolaković, predsjednik Odbora za gospodarstvo, podstavlja je da od 17. stoljeća postoje pisani dokazi o vezi između gospodarstva i kulture i upozorava na kulturu, što je način na koji se odvija gospodarstvo. Kao primjer te povezanosti istaknuo je Kinu, u kojoj je za posjeda do podne razgovarao o gospodarstvu, a uvečer posjećivao kulturne programe.

Vezu između kulture i gospodarstva najrealnije je analizirao Đuro Njavor. Izlaganje je započeo recenicom upozorenja: „Kada je stanje u Hrvatskoj bilo dobro, HDZ ne bi imao šanse uzeti odgovornost za budućnost Hrvatske i njezine kulture, ali kako nije, bit će veliki problem u kratkom roku stvoriti poboljšanje.“ Za loše stanje optužio je koncept Zapadnog Balkana, koji

29.5.2014 Vjenac

Stranica/Termi 31

Naslov: Klanjec
 Autor: G.
 Rubrika/Emisija: Film Žanr: izvješće
 Površina/Trajanje: 121,11 Naklada: 7.000,00
 Ključne riječi: GALERIJA ANTUNA AUGUSTINČIĆA, MUZEJ SELJAČKIH BUNA

Klanjec

Uz ovogodišnje Dane grada Klanjca, a na prijedlog klanječkoga gradonačelnika Zlatka Brleka, u Salonu Galerije Augustinčić 9. svibnja predstavljena je izložba *Spomen na spomenik* autora Davorina Vujčića, kustosa Galerije Antuna Augustinčića. Izložba na kojoj je tekstom, fotodokumentacijom i skulpturama ispričana priča o spomeniku Seljačkoj buni i Matiji Gupcu kipara Antuna Augustinčića na brdu Samci, od ideje do realizacije, otvorena je prigodom obilježavanja 40. obljetnice Muzeja seljačkih buna i 440. obljetnice Seljačke bune. Priča o spomeniku ispričana je i skicama koje su joj prethodile, a prikazani su i životopisi kipara sudionika izvedbe.

Galerija Antuna Augustinčića u Klanjcu

U nastavku programa u prostoru Gradske knjižnice održano je poučno predavanje o znamenitoj klanječkoj obitelji Augustinčić, priređeno suradnjom Galerije AA, Ogranaka Matice hrvatske u Klanjcu i Kulturnog centra. Inicijativu za sintezu dostupnih podataka i zapisivanje obiteljskih sjećanja i arhiva Katice Milčić rođ. Augustinčić dala je Brankica Greblički, koja je tijekom 2014. zapisala dragocjene podatke. Vitomir Zamuda iscrpno je obradio *Statut animarum* crkve Navještenja BDM u Klanjcu, ispisavši tako prvo i precizno rodoslovje obitelji Augustinčić, a Davorin Vujčić obogatio je njihov trud ponekom novom spoznajom i nekom novom starom fotografijom pa su posjetitelji mogli saznati priličan broj zanimljivih podataka vezanih uz tu zaslužnu obitelj. (G. G.)